

2? - XI - 40

1

Estimada Mercè. A veure si
encara em records d'escrivre't?
Ja veus que jo no t'ajis pas la
detrasa que tu, amb aquesta
blanca tan desmuntada. Però no t'
ensenyare' el Franc.

Em penso ^{Potser} que no saps que les
relat carta de casa, perquè em penso
que la Maria me l'ha dita directa-
ment de baix. M'hi parlen molt de
tu perquè escrites acauant de
relat la terra desde casa de R. Quan
ell va relat el telegrama avisant-lo
de la vostra aparició, dir la dita
que poques vegades ha sentit tanta
enveja d'alguí - ja es veu que sou
parents! - I tot perquè venia a
la vostra casa. No estic dir el que
em diuen de la terra carta perquè
agafaria massa pretensions. Ah! i ni
em parlen de la vida. Ja veus si
em tenen confiança! Qui diria
vas dir que escrivia? El pare em
dir que per tu saps que t'ajine a

encíme coses i que es ho envií sense traduir. Pobre de mi! Com es com l'esso que en tot i any ho let $\frac{1}{2}$ dotzena de versos? Em deixes que es envií el Jardinet persa?

Suposo que des haves quedat ben satisfeta de la foto que vas voler me fer "a mi tot sol i de pop". Haver vist mai es mé semblant a un cadáver retat de paper d'estress?
Ah! i no sóc maco, ara com ara, tot i que potser acabaré per convence'm si es fan tanta voce ganda.

No t'ha agradat la noticia? No trobes que queda molt burocràtica? O aquella rialla comica de la Maria, que la pensen en una peonía vermella - de Jordi - i es Jorps? El Dr V. es ha vist, i em penso que el sermo de casament li ha let pessigolles a la sangonella. I tu hauries dit mai que la Maria Fiter s'assemblés tant a la Greta Garcia? Mai hauria cregut que l'objectiu de les màquines de retracció fos tan poc... objectiu.

Tens

M.

22-XI-40

b

22-XI-40